

2016. június 19., vasárnap

SZENT JÓZSEF MEGJELENÉSE ARGENTÍNÁBAN, CÓRDOBÁBAN, ESPÍRITU SANTO MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN A LÁTNOK LUCÍA DE JESÚS NŐVÉR RÉSZÉRE

Ha a mai napon a lelkek átadásáról, az emberi szív átadásának nagy szükségleteiről beszélnék nektek, és figyelmen kívül hagynám az Élővilág szükségleteit, akkor talán nem teljesíteném Isten Akaratát.

Gyermekeim, ha ezen a napon félretenném a bolygó tudatát, hogy emberi szíveteket próbáitokban és megtisztulásotokban oltalmazzam, hogy a remény leheletét hozzam el nektek, akkor küldetésem ezen a helyen nem lenne teljes.

Igen, teljes szeretetemmel szeretnék a Karomba venni benneteket, és kérném az Atya közbenjárását a kis lelkekért.

Szeretném feloldani a szívetekben azt, ami megakadályoz benneteket abban, hogy megtaláljátok Istent, hogy átadjátok magatokat Neki, hogy igent mondjatok Neki, bármilyen nehézség ellenére, bármilyen belőletek eredő illúzió ellenére.

De ma valami kicsit szélesebb körű dolgot kell mutatnom nektek. Ma más módon kell a tudatokat Isten Tudatába helyeznem, mert nemcsak az emberi szívnek vannak nagy szükségletei, hanem az Élővilág tudatának is szüksége van az imáitokra, ezen a helyen, valamint az egész bolygón.

Gyermekeim, azért hoztalak ide benneteket, hogy szemléljétek a hegyeket, hogy tiszteljétek és megköszönjétek nekik, hogy fenntartják a Földet, hogy átváltoztatják és átalakítják mindazt a pszichés, érzelmi és mentális terhet, amelyet az emberi lény hoz létre, és amely, ha a Földön maradna, egyetlen nap alatt végezne vele.

Ezek a hegyeken keresztül felfedek nektek egy titkot: a Természet élő tudatát. Egy olyan tudatot, amely érez, amely szeret, amely megfigyel, amely megpróbálja megérteni az emberiség fejlődését, hogy megélhesse a saját fejlődését.

Egy gyönyörű völgyet láttok magatok előtt; benne azonban egy nagy fájdalom lakozik: az őslakosok tudatának a fájdalma, az Élővilág fájdalma, nemcsak ezen a helyen, hanem a bolygó sok más helyén is. Ebben a völgyben nagy fájdalom lakozik: Isten Szívének fájdalma, mert az emberiség nem ébred fel a tudatlanságból és az önzésből, amely még mindig az emberi szívben él.

Ebben a nagy völgyben egy remény is lakozik, az a remény, hogy ti, akik ébredtek, tudtok kommunikálni a természettel, nem csak azért, hogy élvezzék a jelenlétét a Földön, hanem hogy tudatosan együttműködjétek a küldetésével. Gyermekeim, nem csak az emberiségnek kell növekednie és fejlődnie ezen a világon; minden élőlénynek fejlődnie kell. És amikor életről beszélek, akkor olyan életről beszélek, amit ti nem értetek, mert sokan nem hisznek abban, hogy egy hegynek van élete, hogy az ásványoknak van élete, hogy az elemeknek van élete.

Ezen a Földön mindennek, amit láthattok, ami fejlődik, ami növekszik, ami átalakul, élete van. Sok láthatatlan dolognak is van élete.

Ma e völgy előtt egy olyan életet is felfedek nektek, amely bár már nem ebben a világban él, de továbbra is itt szenved el tapasztalatait. Az őslakosok tudata, amely ezeket a mezőket lakta, az emberi szív segítségére szorul. És sokan kérdezik maguktól: Hogyan segíthetünk nekik? Azzal, hogy megértjük őket, hogy megtanuljuk velük együtt a természettel való egységet, az egyszerűséget, a testvéri és közösségi életet, a versengés nélküli életet, a kölcsönös együttműködésben való életet.

Gyermekek, ma arra kérlek benneteket, hogy segítsetek az eredeti népek azon testvéreinek, akik még mindig ezen a Földön élnek, és akik származásuk tisztaságának romlásától szenvednek. Mert, ahogyan ez a szívek tisztaságával is történt, e világ sűrűsége miatt eltűnik az az isteni ajándék, amelyet a Teremtő adott az eredeti népeknek: a szolgálat, a Krisztusi Szeretet szelleme, amely messze túlmutat az általatok ismert jótékonyági cselekedeten.

A Krisztusi Jótékonyág Isten Szeretetével van tele; olyan szeretettel, amely ad anélkül, hogy eredményeket várna, anélkül, hogy mások átalakulását várná, anélkül, hogy hálát várna. A szeretet egyszerű igényéből ad, és ez az, ami olyan nehéz az emberi szív számára. Ezért szenvednek a mai napig azok a népek, akik oly sok évszázaddal ezelőtt áthaladtak a földön, még mindig ugyanattól a fájdalomtól, mert a felszabadításukhoz, gyermekeim, egyedülálló, igaz és tiszta szeretetre van szükség.

Azért hoztalak ma ide benneteket, mert ezt a szeretetet akartam a szívetekbe helyezni és fel akartalak ébreszteni benneteket, hogy megélhessétek azt, ami még hátra van ebből a földi tapasztalatból. Még ha sokaknak nincs is már sok ideje hátra, még ha az élet utolsó pillanatában is, ha megtapasztaljátok az igaz szeretetet, ez a szeretet megnyitja a dimenziókat és átalakítja ennek a világegyetemnek a sorsát, amelyben éltek.

Ma arra foglak kérni benneteket, hogy imádkozzatok Velem együtt, hogy megbocsássatok és feloldjátok a szívek tudatlanságát, amelyek ebben a pillanatban nem kérnek bocsánatot Istentől.

Gyermekeim, ha a világ szükségével szemben felismeritek, hogy milyen kicsiny a ti nehézségeitek; ha a világ szenvedésével szemben felismeritek, hogy milyen kicsiny a ti szenvedéseitek, és bocsánatot kértek Istentől, ezen a napon megadom nektek a megbocsátás kegyelmét. Az Isten által Nekem adott hatalom és Tiszta Szívem által elért közbenjárásom révén megnyitom az ajtót az Isteni Tudat felé, és a megbocsátás kegyelmét helyezem azoknak a szívébe, akik hisznek, és akik hinni akarnak. És így segítek nektek, nemcsak abban, hogy megtegyétek lépteiteket, hanem abban is, hogy segítsetek ezen a Földön, amely oly sebzett és tehetetlen a hatalmas világegyetemben.

Nem azért mondom azt, hogy ez a világ elhagyatott, mert a Teremtő elhagyta, hanem azért, mert ahhoz, hogy megkapjátok Isten Kegyelmét, ki kell nyitnotok az ajtót Feléje, ahogyan most megteszem. Megnyitom ezt az ajtót, mert igent mondtok Nekem, és mert az Én Szívem is emberi volt, és bizonyos értelemben még mindig ehhez a világhoz tartozik.

Kérjete bocsánatot ahhoz, hogy megbocsátást kapjatok.

Kérjete bocsánatot az emberi tudatlanságért.

Kérjete bocsánatot azért, amiért nem tudjátok szeretni és megérteni felebarátotokat.

Kérjete bocsánatot azért, amiért figyelmen kívül hagytatok egy ősi szenvedést, amely gyakran ez az alatt a talaj alatt rejtőzködik, amelyen jártok.

KérjeteK bocsánatot azért, amiért oly sokszor elszalasztottátok a megbocsátás lehetőségét.

Mint emberiség, kérjeteK bocsánatot azért, amiért nem az isteni Terv szerint élteK, és inkább az emberi tökéletlenséget választottátok, mint Isten Tökéletességét.

KérjeteK bocsánatot azért, amiért még mindig annyi konfliktus keletkezik bennetek és magatokon kívül; amiért nem értitek meg ezeknek az időKnek a nagyságát, és amiért olyan gyakran elvesztek az apró dolgokban.

KérjeteK bocsánatot a múltért, azért, amit tudtok és azért, amit nem tudtok; e világ múltjáért és azért, ami nem tartozott hozzá, de ami következményekkel járt a földi életre nézve.

Nem fogok megbocsátani nekteK csak a hatalmam miatt. Megbocsátok nekteK, mert azt utánozom, aki először bocsátott meg, és Aki a megbocsátás lényegét letétbe helyezte a földön. Úgy fogok nekteK megbocsátani, mint Fiam, mert Ő minden nap megbocsát nekteK, de ti nem mindig tudjátok értékelni ezt a megbocsátást.

Megbocsátok nekteK Annak a nevében, Aki saját Testét és Véréát adta, és megújítom az Ő Önátadását, megmutatva az emberiségnek, hogy az örökkévaló, és hogy az Ő érdemei révén több mint kétezer évvel később is megbocsát nekteK a Szívünk. Így hívlak benneteket arra, hogy valóban adjátok meg magatokat és bocsássatok is meg.

ÉnekeljeteK azt a dalt, amit az elején énekelteK, de ezúttal szívből énekeljeteK, és fogadjátok el a gyógyulást és a megbocsátást, amelyet Fiammal együtt ebbe az Eucharisziába helyeztem el, és ezáltal megkapjátok ezt a Kegyelmet.

Miután megkaptátok Fiam kiengesztelését, Végtelen Irgalmassága által, ne csak magatoknak tartsátok meg ezt a kiengesztelést. Ajánljátok fel az Ő Testével és Vérével való áldozás során a megbocsátás Kegyelmét a leginkább rászorulóknak, az Élővilágnak, a bennszülött népeknek, testvéreiteknek és társaitoknak, akik ezen az úton próbálnak kitartani.

Fiam Szívével és az Atyaisten Legszentebb Szívével egyesülve, valamint az Ő Isteni Szolgálólánya közbenjárására megbocsátok nekteK, és arra kérlek benneteket, hogy legalább arra törekedjeteK minden nap, hogy ne kövessetek el hibákat. TörekedjeteK minden nap arra, hogy emlékezzeteK az élet és Isten Terveinek nagyságára és saját lelleteK kicsinységére.

EmlékezzeteK minden nap arra, hogy Isten Kegyelme végtelen, és hogy a Teremtő csak arra vár, hogy kitárjátok a karotokat, hogy segítségétekre siessen, és hogy felébressze szívetekben Fiának, Krisztusnak a Szeretetét.

Az Isten Fia által viselt Kereszt jelével áldalak meg benneteket.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Köszönöm.

Legtisztább Szent József